

आत्म

आत्मा

आत्रे

रित्यादिश्रुतेः इन्द्रियाणामभावे शरीरचक्षणा-
भावात् काणोऽहं वधिराऽहं इत्याद्यनुभवाच्च
इन्द्रियाण्यामेति वदति ॥ ३ ॥ अन्यत्तु चार्वाकः
अन्योऽन्तर आत्मा प्राणमय इत्यादिश्रुतेः प्राणा-
भावे इन्द्रियचक्षणायोगात् अहमशनायावानहं
पिपासावान् इत्याद्यनुभवाच्च प्राण आत्मेति वदति
॥ ४ ॥ इतरस्तु चार्वाकः अन्योऽन्तर आत्मा
मनोमय इत्यादिश्रुतेः मनसि सुप्ते प्राणादेर-
भावात् अहं सङ्कल्पवानहं विकल्पवानित्याद्यनु-
भवाच्च मन आत्मेति वदति ॥ ५ ॥ बौद्धस्तु अन्यो
ऽन्तर आत्मा विज्ञानमय इत्यादिश्रुतेः कर्तुरभावे
करस्य शक्त्यभावात् अहं कर्ताहं भोक्ता इत्या-
द्यनुभवाच्च बुद्धिरात्मेति वदति ॥ ६ ॥ प्रामाकर-
तार्किकौ तु अन्योऽन्तर आत्मा आनन्दमय
इत्यादिश्रुतेः सुषुप्तौ बुद्ध्यादीनामज्ञानेन यददर्श-
नात् अहमर्थाऽहं ज्ञानीत्याद्यनुभवाच्च अज्ञान-
मात्मेति वदतः ॥ ७ ॥ भट्टस्तु प्रज्ञानघन एवानन्द-
मय आत्मेत्यादिश्रुतेः सुषुप्तौ प्रकाशाप्रकाशसद-
भावात् मामहं न जागमि इत्याद्यनुभवाच्च अज्ञा-
नोपहितं चैतन्यमात्मेति वदति ॥ ८ ॥ अपरबौद्धः
अवदेवेदमय आसीदित्यादिश्रुतेः सुषुप्तौ सर्वा-
भावादहं सुप्तः सुषुप्तौ नास्मिन्नित्यतस्तस्य स्वाभाव-
परामर्शविषयानुभवाच्च शून्यमात्मेति वदति ॥ ९ ॥
इतेषां पुष्पादीनां शून्यपर्यन्तागमनात्मत्व-
मुच्यते । इतरतिप्राज्ञतादिवादिभिरुक्तेषु श्रुति-
वक्तव्यनुभवाभावेन पूर्णपूर्वोक्तश्रुतियुक्तयनुभवाभासा-
नामुत्तरोत्तरश्रुतियुक्तयानुभवाभासैरात्मवाधदर्श-
नात् पुष्पादीनामनात्मत्वं स्पष्टमेवेति ॥ १० ॥ किञ्च
प्रत्यगशून्योऽपचरुप्राणोऽमना अकर्ता चैतन्यं
चिन्मात्रं सदित्यादिप्रबलश्रुतिविरोधात् अस्य
पुष्पादिशून्यपर्यन्तस्य जडस्य चैतन्यभासत्वेन
घटादिबद्ध्यन्तत्वात् अहं ब्रह्मेति विद्वदनुभव-
प्राप्त्याच्च तत्तत्श्रुतियुक्तयनुभवाभासानां बाधित-
त्वादपि पुष्पादिशून्यपर्यन्तमखिलमनात्मैव । अत-
स्तत्तद्भासकं निवृत्तजडमुक्तसत्यसम्भावं प्रत्यक्-
चैतन्येनेवात्मतत्त्वमिति वेदान्तविदनुभवः ॥ इति
वेदान्तसारः (५०—५८) ।

आत्मदर्शः, पुं, (आत्मन् + वृश् + घः ।) दर्पणं । इति
हेमचन्द्रः । (यथा रघुवंशे । “निष्ठासवाष्पापगमा-
त्प्रपन्नः । प्रसादमात्मीयमिवात्मदर्शः” ।)

आत्मनीनं, त्रि, (आत्मन् + खः ।) आत्मने हितं ।
इति आकारणं । पर्यं । इति राजनिर्घण्टः ।
“भजननिर्हतिमात्मनीनाम्” । इति प्रबोधचन्द्रो-
दयः ।)

आत्मनीनः, पुं, (आत्मन् + खः ।) सुतः । श्यामः ।
प्राणधारः । विदूषकः । इत्यजयः ॥

आत्मन्युः, पुं, (आत्मनः बन्धुः । बन्धुतित्युपसर्गः ।
बहुक्तं “आत्ममाह्वस्यः पुष्पा आत्मापिह्वस्यसुः
सुताः । आत्ममातुजपुष्पाच्च विज्ञेया आत्म-
बाधत्वा” ।) पिह्वस्यपुष्पः । मातुजपुष्पः । माह-
वस्यपुष्पः । इति स्मृतिः ॥

आत्मवीरः, पुं, (आत्मा वीर इव यस्य ।) प्राणवान् ।

श्यामकः । विदूषकः । इति मेदिनी ॥

आत्मभूः, पुं, (आत्मन् + भू + क्तिप् ।) ब्रह्मा । काम-
देवः । इत्यमरः ॥ विष्णुः । शिवः । इति शब्द-
रत्नावली ॥

(यथा रघुवंशे १० । २० ।

“सर्वज्ञस्त्वमविज्ञातः सर्वयोगिस्त्वमात्मभूः” ।)

आत्मभूजी, स्त्री, (आत्मन् + भूज + डीप् ।) दुरा-
णभारहृत् । इति शब्दमाणा । (दुराणभाशब्दे
ऽस्याविशेषोच्चेयः ।)

आत्मभरिः, त्रि, (आत्मानं विभर्तीति, आत्मन्
+ भृ + इन् + मुम् ।) आत्मोदरमात्रभरणकर्ता ।
तत्पर्यायः । कुक्षिभरि २ खोदरपूरकः ३ ।
इत्यमरः ॥ (आद्युगः, पराथर्वसुखेन स्वार्थ-
साधनपरः । यथा भट्टिकाव्ये । “आत्मभरिस्त्वं
पिशितैर्नाराणां” । यथा हितोपदेशे ।

“शिकैरप्यविशेषत उग्रस्य हतनाशकः ।

तन्वते किं पुनर्नानैः पलाय्यात्मभरिर्नरः” ।)

आत्मयोगिः, पुं, (आत्मैव योगिस्त्वादानकारणमस्य
वज्रोक्तिः) । ब्रह्मा । विष्णुः । शिवः । कामदेवः ।
इति मेदिनीशब्दरत्नावली (यथा कुमार ३ । ७० ।

“ददर्श चक्रीकृतचारुपापं

प्रहर्षुमभ्युद्यतमात्मयोगिं” ।)

आत्मरक्षा, स्त्री, महेन्द्रवारणीरुद्धः । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (आत्मशरीररक्षणं) ।

आत्मशल्या, स्त्री, श्रुतावरी । इति राजनिर्घण्टः ॥

आत्मस्वाधा, स्त्री, (आत्मनः स्वाधा ।) आत्मगर्वः ।
स्त्रीयप्रशंसा ।

आत्महत्या, स्त्री, (आत्मनः हत्या ।) आत्मघातः ।
खवधः ॥

आत्महा, [नृ] पुं, (आत्मन् + हन् + क्तिप् ।) देवतः ।

इति शब्दरत्नावली । आत्मघाती । “नृदेहमाद्यं
सुखमं सुदुर्गमं प्रवं सुकल्पं गुह्यकथंधारं । मया-
नुकूलेन नभस्तरेति तं एमान् भवाब्धिं न तरेत् स
आत्महा” । इति श्रीभागवतं । (अपरञ्च यथा,
“जन्मा कथञ्चित् नरजन्म दुर्गमं तत्रापि पुंस्त्वं
श्रुतिपारदर्शनं । यस्त्वात्मसुखे न यतेत मूढधीः
स आत्महा खं विनिहत्यसङ्गहात्” ।)

आत्मा, [नृ] पुं, (अतति सन्ततभावेन जाग्रदादि-
सर्वावस्थासु अनुवर्तते, अत सातत्वगमने +
मणिश्च ।) यत्नः । धृतिः । बुद्धिः । स्वभावः ।
ब्रह्म । देहः । इत्यमरः ॥ मनः । इति मेदिनी ।
परस्वावर्तनं । इति धरणी । पुनः । इति
शब्दरत्नावली । नीचः । अज्ञः । जडाश्रयः ।
वायुः । इति हेमचन्द्रः ॥

(“आत्मघः करुणैर्योगात् ज्ञानं तस्य प्रवर्तते” ।

“अथक्तात्मा क्षेत्रज्ञः शान्ततो विभुरथयः” ।

“चेतवान् यतश्चात्मा ततः कर्ता निष्ठयते” ।

“देही सर्वगतो ह्यात्मा खेले संस्पृष्टनेन्द्रिये” ।

सर्वः सर्वार्थयस्यास्तु नात्मातो वेति वेदनाः” ।

“विभुत्वमतयवास्य यस्मात् सर्वगतो महान् ।

मनसश्च समाधानात् पश्यत्यात्मा तिरस्कृतं” ।

“आदिर्नास्यात्मनः क्षेत्रपारम्यमनादिकं” ।

“स सर्वगः सर्वशरीरभृच्च,

स विश्वकर्मा स च विश्वरूपः ।

स चेतनाधातुरतीन्द्रियश्च,

स नित्ययुक् सानुशयः सखः ॥

रसात्ममातापिहसम्भवानि,

भूतानि विद्यादृष्टं घटं च देहे ।

चत्वारि तत्रात्मनि संश्रितानि,

स्थितस्तथात्मा च चतुर्धं तेषु ॥

भूतानि मातापिहसम्भवानि,

रजश्च शुक्रञ्च वदन्ति गर्भे ॥

आप्यायते शुक्रमसृक्सुभूतै-

र्यैस्तानि भूतानि रसोद्भवानि ॥

भूतानि चत्वारि तु कर्मजानि,

यान्यात्मजीनानि विशन्ति गर्भं ।

सवीजधर्माद्युपपरापराणि,

देहान्तराण्यात्मनि याति याति ॥

रूपादिरूपप्रभवः प्रसिद्धः,

कर्मात्मकानां मनसो मनस्तः ।

भवन्ति येषां हतिबुद्धिभेदाः

रजस्तमस्तत्र च कर्महेतुः ॥

अतीन्द्रियैस्तेरतिस्वप्नरूपै-

रात्मा कदाचिन्न विद्युत्स्वरूपः ।

न कर्मणा नैव मनोमतिभ्यां

न चाप्यहङ्कारविकारदोषैः” ॥

इति धरकः ॥

“यदा यदात्मज्ञतिमानयं भवे-

त्तदा मनस्तत्त्वधितिरुतीन्द्रियं ।

ततो मनोऽधिष्ठितमिन्द्रियं घटे-

प्रवर्तते संश्रयबुद्धिसम्भवे” ॥

इति वैद्यकवादार्थदर्पणं ॥)

आत्माधीनः, पुं, (आत्मनोऽधीनः ।) पुनः । प्राणा-
धारः । श्यामकः । विदूषकः । इति हेमचन्द्रः ॥

आत्माशी, [नृ] पुं, (आत्मन् + अश् + क्तिप् ।)
मत्स्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

आत्माशयः, पुं, (आत्मा आश्रयो यस्य सः ।) तर्क-
विशेषः । तस्य जटायं । खापेक्षापादकप्रसङ्गात् ।
अपेक्षा च चातौ उत्पत्तौ स्थितौ च ग्राह्या ।
तन्वाद्या यथा । एतद्वटुचानं यद्येतद्वटुचानजन्मं
स्यात् एतद्वटुचानमिदं स्यात् । द्वितीया तु घटो-
ऽयं यद्येतद्वटुजन्मकः स्यात् एतद्वटुमिदं स्यात् ।
तृतीया च अयं घटो यद्येतद्वटुहतिः स्यात्
तथात्वेनोपपन्नश्चेति इति ॥

आत्मीयः, त्रि, (आत्मन् + क् ।) स्वकीयः । अन्त-
रङ्गः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा रघुवंशे ।
“प्रसादमात्मीयमिवात्मदर्शः” ।

कुमारसम्भवे । २ । १६ ॥

“किमिदं द्युतिमात्मीयां न विभति यथा पुरा” ।)

आत्मोद्भवा, स्त्री, (आत्मनः उद्भवो यस्याः सा ।)

मावपार्थी । इति राजनिर्घण्टः । कन्या । पुनः, पुं ।

(मावपार्थीशब्देऽस्या विशेषो चातयः ।)

आत्रेयः, पुं, (अत्रेयपथं एमान् । अत्रि + टक् ।)

अत्रिसुनिपुनः । स च दत्तः । दुर्भासाः चन्द्रश्च ।